

XXXXXX

ע"י ב"כ עו"ד רוני גמליאל

בית משפט השלום רחובות
[25.06.2003]

בפני כבוד השופטת ריקי שמולביץ

פסק דין

1. בפני תביעה אשר הוגשה ע"י "עמית קשר אמת בע"מ" (להלן: "התובעת") נגד מר XXXXX (להלן: "הנתבע").

2. א. על פי התביעה, התובעת הינה חברה המעניקה שירותי היכרות, לרבות, שירותי תיבות קוליות המאפשרים ללקוח להשאיר את הקלטת בקשב ולהזמין מעונינים בקשר ליצור עמו קשר טלפוני וכן שירותי "קו חם" - קו שירות טלפוני המספק שיחות אינטימיות וארוטיות מכל סוג (להלן: "קו חם").

ב. התובעת מעסיקה עובדות בשכר אשר תפקידן הוא טיפול אדמיניסטרטיבי בלקוח. חלק מהעובדות מעניקות שירותי שיחות טלפוניות אינטימיות וארוטיות. בנוסף, קיים בתובעת מאגר של נשים וגברים, אשר מעניקים שירותי שיחות טלפוניות ושאר שירותי התובעת, ואשר אינם נמנים על עובדיה.

ג. נוהל קבלת לקוחות לתובעת ומעקב אחר השיחות אשר הינם מבצעים הינו כדלקמן;
(1) הלקוחות מתקשרים לתובעת בדרך כלל כמענה לפרסומים שביצעה ו/או

בעקבות המלצות שהתקבלו מלקוחות אחרים.

(2) אחת מעובדות התובעת עונה ללקוח, מפרטת בפניו את שירותי התובעת לרבות תעריפים ומקבלת את פרטי הלקוח. קיימים לקוחות המוסרים את פרטיהם וכאלה המוסרים את מספר הטלפון שלהם בלבד ומבקשים להשאיר את פרטיהם חסויים.

התובעת נוהגת לבקש מספר כרטיס אשראי. אם אין ברשותו של הלקוח כרטיס אשראי, מסתפקת התובעת בקבלת פרטים מזהים.

לאחר קבלת פרטי הלקוח, מתקשרת עובדת התובעת אל מספר הטלפון שנמסר על ידו כדי לאמת את הפרטים שמסר.

כאשר מאושרים ומאומתים הפרטים, נפתח ללקוח מספר מנוי בתובעת. התובעת מוסרת ללקוח מספר טלפון אליו הוא מתקשר ומבצע שיחה אינטימית. לאחר ביצוע השיחה מתקשר/ת נותן/נת השיחה ומדווח/ת לתובעת על דבר ביצוע השיחה, אשר נרשמת כחיוב ללקוח על ידי עובדת התובעת. במידה והשיחה מבוצעת על ידי עובדת התובעת נרשם החיוב על ידה. כל מועדי השיחות מוקלדים ומתועדים על גבי מחשב ומידי תקופה (בדרך כלל חודש) נשלח ללקוח חיוב לתשלום.

ד. הנתבע יצר קשר עם התובעת, לראשונה, בתאריך 21.8.00, ומסר את פרטיו. כמו כן מסר מספר טלפון, מספר טלפון נייד ומספר כרטיס אשראי. התובעת פתחה לנתבע כרטיס על שמו תחת מס' מנוי 732. הנתבע פתח 10 תיבות/שיחות קוליות במחיר 180 ₪ לכל תיבה/שיחה ובסה"כ 1,800 ₪. ה. התובעת פנתה אל הנתבע מספר רב של פעמים, כי יפרע את חובו כלפיה, אולם הנתבע לא פרע את חובו למרות הבטחותיו החוזרות ונשנות. ו. על הנתבע לשלם לתובעת את סכום החוב וזאת מכוח התחייבותו בעל פה ומעצם קבלת שירותי התובעת. 3. א. בכתב הגנתו טוען הנתבע, כי בתאריך 21.8.00 יצר קשר עם התובעת, באמצעות נציגה שלה. בשיחה זו פורט בפניו, כי עלות השירות הינה בסך 50 ₪ בלבד לשיחה ללא הגבלת זמן וללא תנאים נוספים. לאחר שהביע הסכמתו לשלם סכום זה בלבד, הועבר לשירות הארוטי. היות ונענה על ידי אותה פקידת קבלה, שגבתה את פרטיו, התעורר חשדו וביקש לסיים את השיחה וכך עשה. על מנת להבהיר את רצונו בניתוק מגע עם התובעת, התקשר הן לתובעת והן לחברת האשראי על מנת לוודא שרק סכום בסך 50 ₪ ינוכה מחשבונו. ב. הנתבע לא ביקש, לא התבקש ולא הסכים לפתוח 10 תיבות קוליות. יתירה מכך, לא נהיר לנתבע מה מהות שירות זה, מה תוכנו ומה עלותו.

דיון

4. חבות הנתבע בתשלום עבור פתיחת תיבות קוליות א. מטעם התובעת העיד מנהלה מר עמנואל פלד (להלן: "פלד"), אשר הצהיר בתצהיר עדותו הראשית, כי ביום 21.8.00 יצר הנתבע קשר עם התובעת אשר באמצעות אחת מעובדותיה פירטה באוזניו את שירותי התובעת, תעריפיהם והפעלתם. הנתבע ביקש לרכוש את שירותי התובעת ומסר לשם כך את שמו, כתובתו, ת.ז. ומס' טלפון שברשותו, לרבות טלפון נייד. כדי לשמור על פרטיותו, התחייב להפקיד את דמי המנוי בחשבון הבנק של התובעת. פקידת התובעת אימתה פרטיו לאחר שחזרה למספר הטלפון שניתן על ידו. קבלת שירותי התיבות- שיחות ארוטיות על ידי הנתבע היתה כדלקמן: הנתבע התקשר לתובעת, מסר את מס' המנוי ומס' הטלפון אליו ביקש להפנות את השיחה. זמן קצר לאחר מכן הפנתה התובעת למס' הטלפון שנקב הנתבע בעת ההזמנה המסויימת, שיחה מהסוג המתאים להעדפות שנתן הנתבע בעת פתיחת המנוי. מועדי השיחות מוקלדים ומתועדים במחשב התובעת. הנתבע פתח אצל התובעת 10 תיבות/שיחות קוליות במחיר 180 ₪ לכל תיבה ובסה"כ חויב בסכום של 1,800 ₪, ומשנתבקש לפרוע את חובו בגין השירותים שקיבל מהתובעת, סירב לעשות כן.

ב. הנתבע הצהיר בתצהיר משלים של עדותו הראשית, כי ביום 21.8.00 יצר קשר לראשונה עם התובעת באמצעות נציגתה. במענה לשאלתו אמרה היא, כי עלות השירות הינה 50 ₪ לשיחה, ללא הגבלת זמן וללא תנאים נוספים.

הפקידה ביקשה ממנו פרטי כרטיס אשראי. בשל רצונו לוודא, כי לא ייגבה ממנו סכום נוסף, ביקש לחשוב על כך וסיים את השיחה.

לאחר מספר דקות, התקשר שנית ומסר לפקידה את מספר כרטיס האשראי ופרטים אישיים נוספים.

לאחר מכן, ביקשה שינתק כדי לוודא, כי מספר הטלפון שמסר אכן נכון. הפקידה התקשרה אליו בחזרה ואמרה, כי הינה מקשרת אותו לבחורה, המנהלת את השיחות.

מיד לאחר ה"העברה" משנענה על ידי אותה נציגה, התעורר חשדו, כי מנסים לרמות אותו ולכן ניתק את השיחה.

מאז אותו יום לא התקשר עם התובעת בכל דרך שהיא.

למחרת התקשר לחב' כרטיסי האשראי וביקש לבטל כל חיוב שיתקבל על ידיהם מאת התובעת. לאחר זמן החל לקבל בדואר מכתבים והתראות מהתובעת ובהם דרישה לתשלומים שונים. הוא התקשר לתובעת כדי לברר פשר המכתבים, באותה שיחה ענתה לו אותה בחורה שענתה לו בשתי השיחות הקודמות והודיעה לו, כי אם לא ישלם 1,800 ₪ יפגשו אותו בבית משפט.

5. השאלה היא, האם חב הנתבע לתובעת 1,800 ₪ בגין שירותים שקיבל או כל סכום אחר. בבחינת שאלה זו על התובעת להראות, כי התקיימה בינה לבין הנתבע מערכת יחסים משפטית התחומה במסגרתו של חוזה מחייב. לשם כך עליה להוכיח קיומה של הצעה, קיבולה ואת ידיעת הנתבע באשר לפרטיה.

כמו כן, עליה להוכיח, כי סיפקה השירותים בפועל.

א. הצעה

(1) סעיף 2 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 (להלן: "החוק") קובע:

"פנייתו של אדם לחברו היא בגדר הצעה, אם היא מעידה על גמירת דעתו של המציע להתקשר עם הניצע בחוזה והיא מסוימת כדי אפשרות לכרות את החוזה בקיבול הצעה; הפניה יכול שתהיה לציבור".

(2) ב"כ התובעת טען בסיכומיו, כי הצעה הובאה בפני הנתבע פעמיים; פעם ראשונה בדרך של פרסום הצעה לציבור במודעות בעיתונים.

כאשר פרסום המודעות מכוון היה לציבור בכללותו לרבות הנתבע, ונועד להביא לידי כריתתם של מספר בלתי מוגבל של חוזים.

כמו כן, הצעה הייתה מסוימת ככל שנדרש בנסיבות העניין, וכל אדם סביר שהיה מתקשר במענה למודעה זו, היה מגלה בהתנהגותו גמירת דעת להתקשר בהסכם ולקבל את השירות של השיחות הארוטיות בסך 180 ₪ לשיחה.

הצעה השנייה הוצעה לנתבע לאחר שהתקשר לתובעת ובשיחה זו נמסרו לו פרטי השירות ועלותו.

(3) איני מקבלת את הטענה;

(א) באשר להצעה הראשונה, צירף פלד לתצהירו שלוש מודעות לדוגמא. לשלמות התמונה, אני רואה להביאן כלשונן;

"שיחות חמות ומענגות, הגשמת פנטזיות ותיבות + הכרויות 180 ₪. 9510051-09".

"רוצה לחגוג? הצטרף למסיבה בסיפורים עסיסיים והגשמת פנטזיות בשיחות חמות ופרועות (חי אישי- 180 ₪) לנשים חינם 9557880-09".

"סיפורים עסיסיים והגשמת פנטזיות בשיחות חמות ללא הגבלת זמן 9510051-09 חי- אישי + תיבות".

ניתן לראות, כי כל המודעות כוללות מידע תמציתי ביותר, ניתן להבין מהן, כי קיימים מס' סוגי שירותים.

נושא המחיר בגין מגוון השירותים אינו ברור וחד משמעי.

סביר והגיוני, כי אדם המבקש לקבל שירות כלשהו ממגוון השירותים המוצעים נזקק למידע נוסף לגבי פרטי ותנאי ההתקשרות.

לא הובאה בפניי כל ראיה, כי הנתבע קרא מודעה כלשהי ממודעות אלה. ובגין התקשר לתובעת.

יש לשים לב, כי במודעה אחת אשר צורפה לתצהירו של פלד לא צוין כלל מחיר השירות.

דעתי היא, כי ההצעות אינן מסויימות דיין ולא ניתן לומר כי בעצם הפניה של המתקשר לטלפון המצויין במודעה יש משום גילוי גמירות דעת.

(ב) באשר להצעה אשר הוצעה בשיחה עם נציגת התובעת, התובעת לא הוכיחה מסירת הפרטים לנתבע.

נטל ההוכחה מחייב את התובעת להוכיח, מסירת פרטי העסקה לנתבע והסכמתו לתנאים.

התובעת לא הרימה נטל זה.

פלד פירט בתצהירו באריכות נוהל קבלת לקוח על ידי התובעת.

התובעת נמנעה מהבאתה לעדות של נציגת התובעת אשר לטענת פלד מסרה לנתבע את כל הפרטים, שוחחה עמו וחזרה לטלפון שלו כדי לאמת הפרטים.

פלד נמנע מלציין בתצהירו כל פרט מזהה אודות אותה פקידה. הימנעות זו מקימה חזקה שבעובדה, כי היה בעדותה כדי להזיק לה (ראו ספרו של המלומד י. קדמי על הראיות, חלק שלישי, 1391).

פלד ניסה להסביר מחדל זה בחקירתו הנגדית, כאשר טען לראשונה, כי הוא אשר עשה את חוזה ההתקשרות עם הנתבע ולכן לא ראה כל צורך בהבאת העובדת לעדות (עמוד 16, שורות 14-17).

פלד ניסה להמעיט בחשיבות תפקידה של הפקידה, באומרו:

"אם זה סתם למסור אינפורמציה זו עדי מסרה את הפרטים. אבל אחר כך לאחר פתיחת המנוי אני חוזר שוב על חוזה ההתקשרות כדי לדעת מה הוא רוצה, איך הוא רוצה לשלם, איך להפקיד וכי". (עמוד 15 שורות 25-27).

(ג) איני מקבלת את עדותו.

(1) גם אם כרת פלד את חוזה ההתקשרות, הרי העובדת היא אשר מסרה את הפרטים באשר לשירותי התובעת, תעריפיהם, ותנאי הפעלתם, היא אשר גבתה את פרטי הנתבע וכאמור עדותה יכולה היתה לשפוך אור על פרטי השיחה עם הנתבע, הסכמתו וכיו"ב.

(2) יודגש שוב, כי טענתו של פלד, כי הוא אשר פתח את המנוי וחוזה ההתקשרות עם הנתבע הועלתה לראשונה בחקירתו הנגדית.

אינני מאמינה לפלד, אני סבורה, כי תכליתה האחת של טענה זו היתה לנסות ולתרץ את מחדלה של התובעת מהעדתה של נציגתה הנ"ל.

לטעמי, חוסר אמינותו של פלד מתגלה גם בניסיונו להמעיט בחשיבות תפקודה של עובדת התובעת.

(3) יש לשים לב, כי בכתב התביעה ובתצהירו של פלד יוחס לעובדות תפקיד מרכזי הן בטיפול האדמיניסטרטיבי והן בהענקת שירותי השיחות, כל אשר צויין ביחס לפלד עצמו היה, כי הוא מפקח באופן שוטף על יישומה של שיטת העבודה (גם כאן לא פורטו שעות העבודה. הייתכן, כי מדובר בעבודה רצופה של 24 שעות? מה קורה כשפלד נעדר מהמשרד?).

לעומת זאת, מחקירתו הנגדית עולה לכאורה, כי הוא עוסק בטיפול אדמיניסטרטיבי שוטף בכל התקשרות.

(4) לאור האמור לעיל, דעתי היא, כי התובעת לא הוכיחה קיומה של הצעה.

ב. קיבול

(1) סעיף 5 לחוק קובע:

"הקיבול יהיה בהודעת הניצע שנמסרה למציע והמעידה על גמירת דעתו של הניצע להתקשר עם המציע בחוזה לפי ההצעה".

(2) חוזה יכול להיכרת בהתנהגות, כאמור בסעיף 6 (א) לחוק:

"קיבול יכול שיהיה במעשה לביצוע החוזה או בהתנהגות אחרת, אם דרכים אלה של קיבול משתמעות מן ההצעה; ולעניין סעיפים 3 (א) ו-4 (2), התנהגות כאמור דינה כדין מתן הודעת קיבול".

(3) ב"כ התובעת טען בסיכומיו, כי בנסיבות העניין הודעת הקיבול ניתנה טלפונית ובעל פה; הנתבע הודה, כי התקשר לתובעת במטרה לקבל את ההצעה, הוא הודיע לה, כי הינו מסכים וגילה גמירת דעתו בכך שמסר לתובעת את מספר כרטיס האשראי שלו ופרטים אישיים וזהו קיבול בדרך של התנהגות.

(4) איני מקבלת את דברי ב"כ התובעת.

כאמור, נטל ההוכחה מחייב את התובעת להוכיח, כי אכן ציינו בפני הנתבע פרטי העיסקה וכי הנתבע הסכים להם.

העובדה, כי הנתבע התקשר לתובעת ומסר את פרטיו האישיים, אין בה כדי לאשר את טענתה, כי בין הצדדים נקשרה עסקה מחייבת.

מסירת הפרטים כשלעצמה אין בה כדי להוכיח קיומה של התקשרות חוזית מחייבת, שכן כאמור התובעת לא הוכיחה קיומה של הצעה מסויימת וכן כי הנתבע מסר פרטיו בעקבות ההצעה המסויימת לה טוענת התובעת.

התובעת יכולה היתה להוכיח את קיבול ההצעה בהבאתה לעדות של העובדת אשר שוחחה עם הנתבע.

כאמור, נמנעה התובעת מלעשות כן והימנעות זו פועלת לחובתה.

(5) דעתי היא, כי התובעת כשלה בהוכחת קיבול הצעה כלשהי על ידי הנתבע.

ג. האם הוכיחה התובעת כי הנתבע פתח תיבות קוליות?

(1) התובעת לא העידה כל עובדת ו/או אשה אחרת, אשר נתנה שירות כלשהו לנתבע.

על פי התביעה ותצהיר פלד, מועדי השיחות מוקלטים ומתועדים על גבי מחשב התובעת, גם כאן, נמנעה התובעת מלהביא תיעוד זה כראיה והדבר פועל לחובתה.

(2) כאשר התבקש פלד להסביר מדוע לא הביא תיעוד של השיחות, השיב; "הנתבע מדבר עם נשים פרטיות והשיחות אינן מוקלטות. בשיחות של נשים מתוך המשרד מקצועיות השיחות מוקלטות". (עמוד 15, שורות 6-7).

(3) אינני מאמינה לעד.

גם טענה זו נטענה לראשונה בבית המשפט.

זאת ועוד, גם אם קיבל הנתבע שירות מנשים פרטיות, על פי כתב התביעה, נשים אלה מדווחות לתובעת על ביצוע השיחה, הנרשמת כחיוב ללקוח על ידי עובדת התובעת.

משום מה לא הוצג כל תיעוד שהוא, ולא הובאה לעדות כל עובדת אשר תיעדה ביצוע השיחות כאמור.

(4) פלד צירף לתצהירו מסמך של פירוט תיבות / שיחות, נספח 1 לתצהיר, לא נטען ולא הוכח, כי מדובר במסמך המהווה התיעוד הנטען.

עיון במסמך מגלה, כי חסרים בו פרטים רבים, בין היתר, מס' הטלפון אשר באמצעותו התקבלה השיחה, פירוט זמנים מדוייקים של השיחות, איזכור שם העובדת אשר קיבלה את השיחות, ועוד.

הרישומים שבמסמך הנ"ל אינם מהימנים עלי, שכן בנוסף לאמור לעיל, לא צויין מי ערך את המסמך ומתי, המסמך אינו נושא חתימה, לא הובהר ולא הוכח על יסוד מה נערך המסמך. נסיון התובעת להוכיח באמצעות המסמך קבלת השירותים בפועל על ידי הנתבע, אין בו ממש. אין די בציון התאריכים בהם, כביכול, יצר הנתבע קשר עם התובעת. לא הוצג וממילא לא הוכח בפני תיעוד מקורי כלשהו של פתיחת התיבות הקוליות ועריכת שיחות. (5) דעתי היא, כי התובעת לא הרימה הנטל להוכיח, כי הנתבע קיבל השירותים ופתח 10 התיבות הקוליות כנטען.

ד. ב"כ התובעת הצביע בסיכומיו על חוסר מהימנותו של הנתבע; הסתרת קיומו של טלפון נייד נוסף, שינוי גרסאות באשר למשך הזמן בו שוחח עם התובעת, הרגלו להתקשר לשיחות ארוטיות וכן סתירות בין תשובותיו בשאלון לבין תשובותיו בעדותו. דעתי היא, כי אמנם קיימות אי התאמות וסתירות בגרסאות הנתבע, אך אין בהן כדי להוסיף לתביעת התובעת את שאין בה. התובעת לא הרימה הנטל להוכיח תביעתה.

6. לאור כל האמור לעיל, מסקנתי היא, כי הנתבע אינו חב לתובעת סכום התביעה ולא כל סכום אחר שהוא. לפיכך, הנני דוחה התביעה. בשים לב למס' הדיונים וההליכים שנוהלו במסגרתו, אני מחייבת את התובעת לשלם לנתבע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪ בתוספת מע"מ כחוק ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום כ"ה בסיון, תשס"ג (25 ביוני 2003) בלשכתו.

כבוד השופטת ריקי שמולביץ